

ת"ד 9446/09/17 - מדינת ישראל נגד רפאל דמרי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 9446-09-17 מדינת ישראל נ' דמרי
כב' הש' אלון אונפיר

מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דנה נעים
נגד	
נאשמים	רפאל דמרי ע"י ב"כ עו"ד עמרני ממשרדו של עו"ד איתי יצחק

גזר - דין

הערת בית המשפט טרם יינתן גזה"ד -

בשל טעות הוכנסה להוראות החיקוק בכתב האישום גם עבירה על תקנה 67 (אי מתן זכות במעבר חצייה) שעה שבמקרה זה אין המדובר בחצייה של הולכי רגל במעבר חצייה.

בפתח הדיון סרקה המדינה כתב אישום ללא הוראת החיקוק שהוכנסה בטעות אליו.

גזה"ד שלהלן נכתב מתוך ידיעה של בית המשפט כי אי מתן הזכות לא היה באזור של מעבר חצייה.

הנאשם הורשע על פי הודאתו כי ביום 5.2.17 גרם לתאונה עת פגע בשלושה הולכי רגל קטינים שחצו כביש שלא במעבר חצייה. הנאשם הודה כי נהג רכב בקלות ראש וגרם לתאונה על תוצאותיה כמתואר בעובדות כתב האישום.

במהלך הטיעונים לעונש צפה בית המשפט בתאונה שצולמה באמצעות מצלמת אבטחה משתי זוויות שונות.

כמו כן שמע בית המשפט את אם הילדה שנחבלה חבלות של ממש בפרשה זו ודבריה תועדו לפרוטוקול.

ב"כ המדינה עתרה לענישה מחמירה הכוללת רכיבים של מאסר, פסילה שלא תפחת מ-12 חודשים, וענישה צופת פני עתיד.

לשיטת המדינה רף החבלות ומידת הרשלנות הגבוהה שיש ליחס לנאשם מצדיקים את רכיבי הענישה שבוקשו על ידה.

ב"כ הנאשם סבר כי אין הצדקה לענישה מחמירה ביחס למרשו:

לשיטתו הנאשם אדם נורמוטיבי, פנסיונר בן 60 שאין לו כל עבר תעבורתי מכביד.

עמוד 1

האירוע התרחש עת נהג רכבו בפנייה באיטיות, הבחין בילדים המבקשים לחצות את הכביש שלא במעבר חצייה ומשהבין כי אין הם מתכוונים לחצות, המשיך בנסיעה שעה שהילדים נעו לכיוון רכבו.

לטענת ההגנה המדובר ברשלנות רגעית שאינה מצדיקה כל רכיב של מאסר וגם לא פסילה ארוכה של רישיון הנהיגה.

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינם ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשם בפרשה זו.

הנאשם נע עם רכבו באיטיות ואף עצר טרם ביצוע מנייה בצומת. אף ששלושה ילדים ביקשו לחצות במקום (ולפי עמדת ההגנה ראה אותם הנאשם טרם החצייה), לא הבחין הנאשם בהחלטת הילדים לחצות עת החל בפנייתו ופגע בהם אגב נסיעה במהירות נמוכה.

רף הפציעות החמורות שנגרמו בתאונה זו וחוסר תשומת ליבו של הנאשם לדרך לפניו, מעלה את מידת הפגיעה **בערכים המוגנים** לעיל לרף בינוני שכן המדובר ברשלנות שהיא רגעית אך חמורה בנסיבות בהן יכול וצריך היה הנאשם להבחין בשעת צהריים בילדים החוצים כביש לפניו.

קביעת מתחם הענישה -

רף הרשלנות במקרה זה הינו בינוני שכן לא מיוחסת לנאשם נהיגה במהירות חריגה או בריונות כבישים אחרת. הנאשם התרשל רגעית בחוסר תשומת לב לדרך שהובילה לפגיעה הקשה בקטינה ולפגיעה ברף חבלות נמוך בשני קטנים נוספים.

בהתאם לעובדות כתב האישום ובהתאם לעדות אם הקטינה שנקבלה קשות, ניזוקה רגלה של הקטינה, נגרמו לה חבלות ראש וצלקות בראשה, והיא נזקקה לשיקום, טיפולים וניתוחים.

כיום הקטינה מתפקדת והולכת לבית ספר (הקטינה הגיעה עם הוריה לבית המשפט), אך שאלת הנכות (ככל שתיקבע כזו) כתוצאה מהפגיעה בברכה עדיין אינה סופית.

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון

נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת 46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב, (2.6.13).

אם רף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנוצרות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף החומרה עולה רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי, (8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13.

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ. מ"י** נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.

בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים. בפרשה זו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.

בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

ברע"פ 7195/15 טסלי מיכאל נגד מדינת ישראל פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמול למעבר חצייה וגרם לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.

מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

ניתוח רף הרשלנות בפרשה זו (רשלנות ברף בינוני), על רקע אופי החבלות שנגרמו כתוצאה מרשלנות הנאשם (**חבלות של ממש בעיקר לרגלה של הולכת הרגל הקטינה**) יחד עם ניתוח הפסיקה והענישה הנוהגת מוביל אותי למסקנה

לפיה מתחם הענישה הראוי בפרשה זו נע בין 6 חודשי פסילה ועד 18 חודשים.

ככל שהדבר קשור לרכיב המאסר אני סבור כי זה נע בין מאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

דין בשאלת העונש הראוי על רקע המתחם שנקבע:

הנאשם אדם נורמטיבי, בן 60, פנסיונר נעדר עבר פלילי ומבחינה תעבורתית נוהג משנת 1987 ולחובתו 7 הרשעות (אף לא אחת מהן גרימת תאונה) שכולן עבירות קנס.

הנאשם הודה, לקח אחריות מלאה ואף הביע צער עמוק על חבלות הגוף להן גרם לקטינה.

לא מיוחסת לנאשם נהיגה במהירות מופרזת או בריונות כבישים אחרת.

צפייה בסרטון התאונה מלמד כי הנאשם נע באיטיות ואף עצר. החל בנסיעה איטית ומסיבה שאינה ברורה לא הבחין בשלושת הילדים שהחלו לחצות הכביש בצומת מימין לכיוון נסיעתו.

בחנית התאונה מצביעה על רשלנות מצד הנאשם אך רשלנות זו רגעית. המדובר בשבריר שנייה של חוסר תשומת לב אשר הוביל לפגיעה הקשה והמצערת בקטינה עליה מצר מאד הנאשם עצמו.

אין אני סבור כי בנסיבות לעיל, וככל שהדבר קשור לרכיב המאסר יש הצדקה לרכיב של מאסר בפועל.

ענישה הכוללת מאסר מותנה מתאימה לפרשה זו בנסיבותיה ועונה היא על עקרון ההלימה בנסיבות.

ככל שהדבר קשור לרכיב הפסילה בפועל, אין בידי לקבל את בקשת ההגנה לתקופת פסילה קצרה.

גרימת תאונה בה לצד ג' נגרמו חבלות של ממש מחייבת ענישה הולמת קל וחומר כאשר רץ הרשלנות אינו נמוך אלא בינוני.

אני דוחה את בקשת ההגנה לחלקו הנמוך של המתחם וקובע את משך הפסילה הראוי על 11 חודשי פסילה בפועל בדומה לעמדת המדינה ביחס לרכיב זה.

כמו כן אני קובע פיצוי ולו סמלי לקטינה שנחבלה חבלות של ממש אותו ישלם הנאשם חלף קנס.

אין המדובר בפיצוי לקטינה לפי הפלת"ד אלא בפיצוי עונשי שנגזר על הנאשם במנותק מפיצוי הקטינה בהליכים האזרחיים (ככל שכאלה קיימים).

תמהיל הענישה המתואר לעיל לצד ענישה צופת פני עתיק יענה בעיני על עקרון ההלימה הקבוע בתיקון 113 של חוק העונשין.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם ישלם לאם הקטינה שנחבלה חבלות של ממש פיצוי בסך של 2000 ₪ וזאת תוך 120 יום מהיום. התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 30 יום מהיום את פרטי אם הקטינה לצורך העברת הפיצוי לה על ידי המדינה עבור הקטינה.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 11 חודשים.

מהפסילה בפועל יקוזזו 60 ימי פסילה מנהלית אותם ריצה הנאשם.

רשיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש כתוצאה מנהיגה בקלות ראש והכל תוך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.